

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1699

Decas VII [i.e. VIII]. Ab anno 370. ad annum 380.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64743](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64743)

stinam Virginem. Calumniam hanc esse ostendit Baronius.

DE CAS VII.

✽ *Ab anno 370. ad annum 380.* ✽

371. **E** piscopi Ecclesiæ Orientalis sublidium ex postulant ab Occidentali- bus Athanasio & Basilio pro impetrandis viris insignibus ad Damasum Pontificem scribentibus.

Basilius malè accusatus, tanquam tres Deos profiteretur, strenuè se, contra obretratores defendit.

✽ (372.) ✽ Athanasius Alexandriæ moritur cùm per annos quadraginta sex Ecclesiæ illi præfuiſset Episcopus, Vir tribus Imperatoribus & toto Romano Imperio superior.

Didymus Alexandrinus floruit hoc tempore à quinto ætatis anno oculis captus, anagnoste tamen usus scholæ ecclesiasticæ præfuit, omnium disciplinarum gnarus, etiam mathematicarum propè ad miraculum, cæcus corpore, animo perspicacissimus, de quo dolendum quod Origeni nimis pertinaciter adhæserit.

Melania nobilitate ac virtute insignis matrona Catholicis Episcopis ac Presbyteris

teris ab Arianis expulsis plurimum benefacit, & peregrinatione Hierosolymam susceptâ, unâ cum Ruffino magni tunc nominis Presbytero Aquileiensi in Ægypto primùm divertit apud superstitem tunc temporis Athanasium, à quo Palladius ait, eam donatam fuisse ovinâ pelle, quam ipse dono acceperat à S. Macario Abbate, oblatam huic à Leone pro gratiarum actione ob leunculos cæcos ab eodem Macario videndi facultate impertitos. Quam historiam Ruffinus enarrat itineris Melaniæ comes, inter alia quæ de Niciæ monachis referuntur meritò admittendam. Addit tamen Baronius, tum Ruffino, tum Melaniæ hanc peregrinationem non exiguum detrimentum intulisse, quia nimiam familiaritatem cum Didymo Alexandrino habitâ (de quo supra) scholæ illius doctore eximio & Origenis erroribus addicto, hauserunt cum doctrinæ dulcedine errorum quoque venenum.

Hoc tempore in Syriæ solitudine latebat Hieronymus & inde litteras ad Ruffinum dedit. Is Stridone in Dalmatia natus honestis parentibus, & valde divitibus, adolescens Romæ Donatum præceptorem audivit, variisque peregrinationibus obitus per Galliam, Italiam, Thraciam, Pon-

M 2

tum,

tum, Bithiniam, Cappadociam, Ciliciam, tandem Syriacam eremum petiit, in qua sic mores suos monachus aptavit, ut simul ingenium suum mirificè excoleret futurus doctor Ecclesiæ.

Mauvia Regina Saracenorum convertitur ad fidem eodem tempore, quo Valens Imperator eam negavit. & profitentes ad mortem quæsiuit. Fuit Regina potentissima, quæ frequentibus præliis Romanum exercitum attrivit, & Palæstinæ ac Arabiæ limites vastavit, nec aliâ lege pacem inire voluit cum Romanis, quam ut Moyfes monachus agens in eremo partibus regni sui propinquâ, gentis suæ Episcopus ordinaretur. Moyfes igitur Ordinatus à Catholicis Episcopis (quam frementibus Arianis) ad Saracenos profectus, partim sermone, partim miraculis gentem ad Christum traduxit.

✱(373.)✱ Celebratur Romæ concilium aduersus Apollinarem & affeclas.

APOLLINARIS & VITALIS DIVERSARUM HÆRESUM AUCTORES.

AD impediendam suam damnationem Antiochiâ ad Damasum profecti sunt. Damasus autem Apollinarem ad Paulinum Antiochenum sapienter remisit cum libello, cui subscriberet Apollinaris diversarum hæresum auctor

Et quod cum subdolè fecisset, detectâ fraude à Damaso proscriptus est.

Habuit Apollinaris discipulum Vitalem, qui multorum hæreticorum parens fuisse creditur, nempe Polemianorum à quodam Polemone, qui credebatur in Christo commixtum & confusum esse verbum cum carne. 2. Antidicomarianitarum qui Mariam post Christum editum à Josepho cognitam putabant, quod & postea Helvidius dixit. Denique Collyridianorum, qui eandem Virginem colebant ut Deum, eiq; collyrida seu placentâ sacrificia faciebant per mulieres, detestandi fuerunt, sive nimis bene, sive nimis malè de Virgine sentirent.

Theodosius Senior à Valente missus in Africam rebellem fædifragum Firmum regem Mauritanix subigit & eo adigit, ut ad laqueum confugeret, quem sibi vino madidus nexuit. Gildo autem Firmi frater renovavit tyrannidem favens Donatistis, Catholicis autem hostis infensissimus.

Theodosius verò post susceptum baptismum à Valente immeritâ nece sublatus, capite truncatus est, non aliâ causâ ut suspicari licet, quàm stimulante invidiâ, & metu svadente, quem concepit ex oraculo de successore futuro, cujus nomen inciperet à litteris THEOD. Quæsitus etiam fuit Theodosius Junior, sed divinis

providentiâ periculum antevertit, qui
Lux Niæsiæ electus hoc tempore, contra
Sarmatas Romani Imperii fines defen-
debat.

✽(374.)✽ Auxentius Episcopus Me-
diolanensis Arianus moritur, & S. Ambro-
sius Præfectus illius provinciæ suffragante
voce infantis & Ambrosium in conferta
turba hominum Episcopum exclaman-
tis, totius populi consensu, & magna
lætitiâ eligitur, quamvis variis modis diu
multumque reluctatus esset. Erat autem
tunc temporis Ambrosius adhuc Catechu-
menus, itaque à Catholico Episcopo mag-
na festivitate coram Valentiniano Impe-
ratore, qui multum gaudebat & applau-
debat, baptizatus, & die octavo post, de-
positis vestibus albis, Pontificalibus indu-
tus ordinatus est. Et tametsi contra Ca-
nones ordinatio hæc est, quibus prohibe-
batur non tantum Catechumenus sed eti-
am Neophytus ordinari, à Basilio tamen &
omnibus Episcopis tum Orientalibus tum
Occidentalibus approbata est. Vitæ In-
stitutum sanctissimum tenuit omni curâ
temporalium fratri suo Satyro relicta,
ipse curæ animarum totum se impendit.

Refertur in vita ejus, à tribus studio-
sissimè abstinuisse, primò ut ad convivium

invi-

invitatus nunquam compareret, quamquam ipse primarios viros, Principes & Duces convivio sæpius æquè liberaliter excipere, quam pauperes quotidie reficere soleret. Secundò nemini unquam militiam svasit. Tertiò nulli quæsit uxorem.

Celebratur Concilium Valentinum, cujus quatuor extant canones, & unus contra eos, qui falsò crimine sacerdotium deprecabantur, ut haberetur etiam mentientibus fides, adeò voluere SS. Patres altaribus dedicatos viros non tantum a scelere, sed etiam sceleris suspitione immunes esse.

✽(375.)✽ Valens supra modum vexat monachos, compellens eos ad militiam, & militare recusantes fustiaro enecans, reprimitur tamen nonnihil furor ejus à Themistio viro verbis potente.

Valentinianus Imperator subitâ sanguinis eruptione extinguitur. Gratianus & Valentinianus secundus, Valentiniani ambo filii fiunt Augusti, postquam prior jam annos septem fuit à parente Cæsar denominatus.

S. Martinus magno Ecclesiæ emolumento fit Episcopus Turonensis.

S. Epiphanius variis editis libris ornat Ecclesiam.

✠(376.)✠ Gratianus Imperator prohibet conventus hæreticorum, & omnia loca conventuum, sive in oppidis sive in agris convenirent, fisco addicit, probe intelligens nimiã indulgentiã Patris Arianos in Occidentali Ecclesia audaciores effectos esse.

Crudelis animalium hominũque pestis per totum orbem grassatur, ex qua tamen signo crucis multi sanantur, cujus signi virtutem demirantes Gentiles plurimi ad Christum convertuntur.

✠(377.)✠ Valens Imperator ad se redit seraque pœnitentia ductus exules Episcopos revocat ad sedes suas, & desistit à persecutione.

S. Augustinus ætatis suæ annum 23. agens inter Manichæos Carthagine versatus, errorem imbibit, quem mater eius Monica deplorans audit ab Episcopo Catholico hoc vaticinium fieri non potest, ut filius lacrymarum pereat.

✠(378.)✠ Oriente paulatim magno lumine Ecclesiæ S. Augustino, duo sidera Basilii & Epiphanius occumbunt. Et pœnas dant DEO vindicimulti inimici Ecclesiæ.

Valens Imperator non expectato Gratiano cum copiis imminente, temerè cum Gothis configit & vincitur, ac fugiens latensq;

in vili tugurio flammis hostilibus exuritur, sic crudelis tyrannus jam vivus expertus ignes, quos sentiret sempiternos. Saraceni cum Regina sua Mauvia prædicatione Moysis monachi, Christiani facti, Constantinopolim à Gotthis obsessam liberant.

Reduces ab exilio Episcopi Antiochiæ concilium celebrant ad ecclesiarum suarum restorationem, instituunt visitationes & Eusebius Samosatenus dum Syriam & Mesopotamiam visitat, in Dolicha oppidulo à muliere quadam Ariana tegulâ è superiore loco in ejus caput dejectâ occiditur, pro qua tamen antequam expiraret adstantes jure jurando obstrinxit, nequid mali mulieri inferretur.

Gregorius Nazianzenus Constantinopolitanus Episcopus factus eam urbem ab hæresibus ferè prostratam iterum erigit, & domus affinis sui Nicobuli, ad quam primò diverterat, in templum convertitur, quod deinde Anastasia vocatum est.

S. Hieronymus eremo egressus Hierosolymam peregrinatur, & Hebraicis libris perscrutandis totum se se impendit.

✽(379.)✽ Gratianus videns deploratum Orientalis Ecclesiæ statum Theodosium Juniorem collegam creat, qui mox de barbaris insignem victoriam refert.

M 5 S. Hie-

S. Hieronymus per motus famâ Gregorii Nazianzeni ex Syria Constantinopolim migrat enim audiendi desiderio, quo etiam magistro suo gloriatur.

Gratianus omnem spem hæreticis præscindit edicto edito, quo eos perpetuo conquirere iussit.

Maximus quidam Cynicus Christianus Philosophus Alexandrinus adulator insignis apud Gratianum sed versipellis vulpes quem Gregorius diu domi suæ aluit, clandestinis machinis conatur benefactorem suum Gregorium è sede Constantinopolitana deturbare, operâ usus Petri Alexandrini, à quo submissi prætextu frumenti devehendî Constantinopolim septem Episcopi auro nautarum corrupti Maximum cui tanquam gentili suo præ Gregorio favebat Petrus, noctu in privata domo (cum in ecclesia à Clero prohiberentur) Episcopum ordinârunt, sed cunctis tam Catholicis, quam Arianis nefandum scelus detestantibus Maximus urbe pulsus est.

✱(386.)✱ Theodosius gravi morbo conflictatus Thessalonicæ miraculosè sanatur & baptizatur ab Acholio five Ascholio ejus urbis Episcopo Orthodoxo. Sanxit deinceps damnatis omnibus hæresibus, ut
omnes

omnes subditi sui Romanam fidem seque-
rentur. Omnes etiam ecclesias Constanti-
no-politanas restituit Catholicis.

Justina Augusta Ariana scemina audacis-
sima senioris Valentiniani conjunx & ma-
ter junioris turbat Ecclesiam, volens Pa-
storem Arianum præficere Syrmienti sedi,
huic temeritati fortissimè Ambrosio se se
opponente: cui etiam contigit, ut Ariana
quædam virgo intra ecclesiam Syrmien-
sem manus injicere ausa pænam mox de-
derit, cum altero die mortua ad sepul-
chrum delata sit, comitante Ambrosio &
hanc gratiam pro contumelia rependente.

DECAS IX.

✽ Ab anno 380. ad 390. ✽

381. **S**YNODUS œcumenica Constantino-
poli auctoritate Damasi Papæ con-
gregatur pro Gregorio in ea sede stabili-
endo, & fide Niceni Concilii confirman-
da. Absolutâ synodo & Patribus adhuc
Constantinopoli morantibus diem obiit
Meletius Episcopus Antiochenus, cui ex-
equiæ a toto concilio & Imperatore The-
odosio adhuc præsentè solennissimè cele-
bratæ sunt, mox autem tumultuatum est
ab Orientalibus, qui in locum Meletij suf-

M 6

ficere